

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Autoritářský režim druhé republiky* (Ústav politologie, FF UK, 2010, stran 114).

Autorka: Klára Kabická

Autor posudku: Radek Buben (ÚPOL UK FF)

Práce K. Kabické je zajímavou ukázkou uplatnění sevřeného konceptuálního a teoretického rámce na konkrétní empirický materiál. Autorka sleduje, jak se jednou česká pravice dostala díky krizi k moci a nikým nekorigována označila vše minulé za katastrofu, aby spolu s církevními a armádními činiteli, pod praporem sv. Václava, začala napravovat „chyby“, jichž se politici dopouštěli během uplynulých 20 let, ačkoli ji vedli lidé na minulém vývoji participující. Někdy jí vadilo i ženské volební právo. Řeč je o roce 1938.

Klára Kabická pro svou studii přečetla nejenom dostatek relevantní literatury, ale také pilně prostudovala dobový tisk a prameny a jí citované články a názory ze sledovaného období jsou u nás často otištěny zcela poprvé. Prošla mj. Lidové noviny, Národní myšlenku, Venkov či Přítomnost a studovala i některé archivní fondy, třeba fond R. Gajdy V tom spočívá nesporný přínos a originalita práce. A ačkoli některé knihy, jež uvádí v seznamu, slibují docela solidní taškařici, Kabická se této dokáže vyhnout. Čemu se úplně vyhnout nedokáže je zmínka jakéhosi empiricko-analytického výzkumu, ale budiž...

Osou jejího teoretického rámce je Juan Linz, částečně Stanley Payne., ale mimo její pozornost nezůstávají ani Berg-Schlosser či Gregory Luebbert. Málokdy student, píšící o tématu z české politiky sáhne po relevantní zahraniční literatuře. Klára Kabická tak učinila.

Standardní historická analýza je doplněna řadou odkazů na dobové prameny a je propojena s těmi rysy autoritářských režimů, které pro tento typ nedemokratické vlády stanovil Linz. Svatý Václav, poklonkování silným tátům a snaha rekatolizovat českou společnost, to jsou jedny z mnoha aspektů systému, které Kabická popisuje. Pochvalu zaslouží i fakt, že ve vývoji druhé republiky nachází dvě fáze: bezprostředně pomnichovskou, kdy se reformy chystaly, a pak tu, kdy už nabývaly své – autorčiny slovy – „extrémnější pravicové podoby“ (s. 48)., na přelomu let 1938/1939. Přesto, jak autorka ukazuje, německá okupace zastavila tento autonomní domácí proces a režim tak je možno stále klasifikovat jako „nedokončené autoritářství“.

Výtky, jež by se k práci daly vznést, se nevztahují tolik k jádru autorčina zájmu, jako spíše k její pojetí republiky první, kdy s odkazem na J. Holzera, uvádí řadu jejích defektů, mezi něž řadí i pomalou výměnu elit, koalic a vlád. Inu, vyprávějte o těchto hrůzách Italům, Bolivijcům či lidem, kteří zažili IV. Francouzskou republiku. Tato část práce by mohla být dobrým tématem na debatu u obhajoby.

Studie je napsána solidně. Je vidět, že prošla dobrými korekturami. Po formální stránce není autorce co vytknout.

Shrnutí: text Kláry Kabické je nadprůměrnou, originální a poctivě napsanou prací, která i zaslouží klasifikaci **výborně**.

Radek Buben

